

1. BÖLÜM
BİR HİNDİBA YAPRAĞI

Çok, çok, çok uzakta, kilometrelerce ötede, frenküzümü ve kuşburnu tarlalarının ortasında İyiyizi Şatosu vardı. Gündüzleri, büyük kale tarla işlerinin ahengine uyardı. Geceleri ise, şato ve küçük köyleri huzurla uyurlardı. Genellikle bu böyleydi. Ama o akşam, silindir dar kulenin üzerinde bir ışık parlıyordu.

Bir baykuş, bir kanat çırpışıyla oraya yaklaştı. Gizlice pencerenin kenarına kondu ve içeri göz attı. Bir de ne görsün! Prensesin odasında büyük

bir karışıklık hüküm sürüyordu. Üç hizmetkâr, bir nedime ve cüce boy sırasına göre dizilmiş ayakta duruyorlardı. Onların karşısında, kaprisli Prens Hindiba bir başçavuş gibi bölüğünü denetliyordu. Baykuşa göre, bütün bunlar hiç de iyiye işaret değildi. Bu baş belası Prens yine ne işler çeviriyor, hem de bu saatte, diye geçirdi içinden. Öğrenmekte gecikmeyecekti.

“BURADA PRENSES KİM?” diye bağırdı Prens Hindiba. “Yoksa sen misin, cüce?”

“Hayır, Prens Hindiba, elbette hayır” diye cevap verdi cüce alçak gönüllükle.

“Öyleyse sandviçleri senin taşımanı söylediğim halde neden çadırın üstüne atlıyorsun?”

“Çünkü...”

“Onun daha hafif olacağını sandın, değil mi? Seni koca tembel!”

“Yo hayır, sadece...”

“SESİNİZİ KESİN!”

Prens öyle güçlü bağırdı ki, deli gibi öksürmeye başladı.

“Prens Hindiba, her şey yolunda mı?” diye sordu yanına telaşla giden Vırvır.

“Evet, iyiyim, öhö, iyiyim, öhö öhö, bırakın da nefes alayım...”

Prenses kendini toparlayınca gitti, yazı masasına oturdu. Bir kalem aldı, incelikten yoksun bir biçimde mürekkep hokkasına daldırdı ve bir parşömenin üzerine bir şey çiziktirmeye koyuldu. Biter bitmez bağırdı:

“Vırvır! Gel de bak, hata yapmış mıyım!”

Vırvır parşömeni aldı ve okudu:

*İyiyizi, bin falan filan fıstık yılının 22 Mayıs'ı.
Şansınıza küsün! Güzeller güzeli Prenses Hindiba'yı ka-
çırdık. Bunun bir gün başına gelmesi gerekiyordu, tıpkı
bütün prenseslere olduğu gibi... Neyse, ben, kötü ejde-
رها Horhor...*

Vırvır birdenbire durdu ve şöyle dedi:

"Prenses, sanırım ejderhada bir hata var."

"Nasıl yani?"

"Tek bir 'e' olmalı" diye açıkladı Vırvır.

"İyi o zaman, madem bu kadar iyi biliyorsun
sen kendin düzelt!" diye azarladı Prenses Hindiba.

Vırvır düzeltti ve devam etti:

*... Neyse, ben kötü ejderha Horhor, kapıyı çalmadan
girdim ve inime götürmek için onu gagama aldım. Kur-
tulması için mevzuyu biliyorsunuz: Ayakları çok büyük
olmayan (Prens Çıt'ınkiler gibi olmasın) çok yakışıklı
bir prens bulun, ona orta halli bir kılıç verin ve muhte-
şem Hindiba'yı hayatı pahasına kurtarması için gönde-
rin. Ondan sonra, gelenek icabı evlenebilir ve bir sürü
çocukları olabilir.*

Vırvır gözlerini parşömeden kaldırdı.

“Eee nasıl?”

“Tebrikler, Prensese, devamı çok iyi.”

Prensese Hindiba derhal ayağa fırladı.

“Mükemmel! Her şey hazır mı? Öyleyse yola çıkıyoruz!”

Kapıya yöneldi ve Vırvır cüce tavşan pelerini ni giymesine yardımcı oldu. Üç hamal bavulları yüklendi ve cüce sandviç çantasını aldı. Vırvır ise önemli bir yükü sırtladı ve tuhaf topluluk, olabilecek en gizli şekilde taş merdivene ulaştı.

Baykuşa gelince, olanların bir ânını bile kaçırmamak için gidip girişin karşısına kondu.

Tam aşağı varmışlardı ki, Prensese bağırdı:

“DURUN!”

Hindiba gerisingeri döndü ve hizmetkârlarına delici bir bakış fırlattı:

“Biriniz bile ayağымda terliklerle gittiğimi fark etmedi mi!”

“Aman Tanrım!” dedi Vırvır, soluğu kesilerek.

“Ben hemen yukarı çıkıyorum, kıpırdamayın.”

“Ben kendim giderim” diye ciyak ciyak bağırdı